

af Delene maa være Tilfældet: Enten maa det være godt, at jeg har den paa saadan Afstand, at jeg ikke kender Detaillerne, eller ogsaa maa det være godt, at jeg kender Detaillerne. Jeg har uden at turde prale af at have større Viden, end jeg har, virkelig nogenlunde været i Stand til at følge denne Sag, som interesserer mig dybt, ganske paa samme Maade som den har interesseret Indenrigsministeren. Men han har større Ansvar i denne Sag, end et enkelt Medlem af Rigsdagen kan faa, og naar den højtærede Indenrigsminister siger til mig, at det er urimeligt af mig at lægge Ansvaret i saa høj Grad paa ham, maa jeg dertil svare, at man kan ikke paa een Gang være Minister og ikke være Minister. Jeg har nok mærket en saadan Tilbøjelighed hos Regeringen, men jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Minister ønsker at være med i den Fremgangsmaade. Nu maa Ministeren altsaa dog forstaa, at han er Minister; som saadan har han fremsat dette Forslag, og som saadan er det hans Opgave saa vidt muligt for ham at forene, naar det gælder social Lovgivning, alle Rigsdagens Partier om et Lovforslag, inden det ophøjes til Lov. Det er hans Ansvar, det er hans Magt, det er hans Stilling. Og enten jeg fælder den ene Dom, eller jeg fælder den anden, eller hvem det er, der fælder Dommen, er nu en Minister saaledes stillet. Men Grunden til, at jeg fælder denne Dom over den højtærede Minister uden at have det store Kendskab til Sagens Enkeltheder, som den højtærede Minister forlanger af mig paa denne sene Tid, hvor jeg dog ikke godt kunde dokumentere mit Kendskab, er den, at jeg dømmer Ministeren efter Resultatet; jeg har ikke andet at dømme efter. Resultatet er det, at dette Lovforslag vedtages her i Aften med et Flertal mod et Mindretal i den Forstand, at Socialdemokratiet har erklæret ikke at kunne stemme for det, og der er altsaa en Udsigt til, en Mulighed for, at Lovforslaget gennemføres med et Flertal mod et Mindretal og derefter ophøjes til Lov. Det er Resultatet af et Arbejde, og efter dette Resultat har jeg ogsaa Lov til at dømme den højtærede Indenrigsminister, da det største Ansvar ligger paa ham. Det kan jeg ikke tænke mig, at Indenrigsministeren vil mod-sige, naar han faar tænkt sig om.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg maa sige til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), at jeg har ikke i Sinde at løbe fra nogen som helst Del af noget Ansvar og behøver ikke i den Anledning at reservere mig nogen Frist til nærmere Omtanke, det er fuldstændig unødvendigt.

Det ærede Medlem mente at finde en vis Modsætning mellem min Bemærkning om, at han neppe kunde antages at kende Detaillerne i de stedfundne Forhandlinger i tilstrækkelig Grad til at kunne dømme om dem, og min Bemærkning, at han i hvert Tilfælde neppe kunde siges at have disse Begivenheder saaledes paa Afstand, at han kunde fælde en objektiv Dom. Paa hvilken Maade der skulde være Uoverensstemmelse mellem den Opfattelse, at det ærede Medlem ikke kender Detaillerne, og den, at han ikke har Begivenhederne tilstrækkeligt paa Afstand til at kunne dømme kategorisk i denne Sag, saaledes som han har gjort, kan jeg ærlig talt ikke skønne.

Som sagt, jeg agter ikke at løbe fra mit Ansvar i denne Sag, og naar det ærede Medlem i den Anledning siger, at enten er man Minister, eller man er det ikke, og at jeg maa gøre mig klart, hvorledes jeg staar til dette Alternativ, maa jeg sige, at det er akkurat den Betragtning, som vi har gjort gældende, naar man fra radikal Side vilde læsse over paa os Ansvaret for alle de uheldige Ting, man foretog sig under Krigen — og som vi ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem nu gør sig til Talsmand for, ved mere end een Lejlighed stemte for. Det glæder mig, at det ærede Medlem nu med rene Ord overfor mig har sagt, at dette Ansvar maa være Ministerens og den paa-gældende Regerings. Af den Indsats, det ærede Medlem har gjort i denne Forhandling, er der dog altsaa i hvert Fald kommet det ud, at dette er slaaet fast, og det kan jeg kun takke for.

Lad mig i øvrigt sige, at jeg haaber, at i den Instans til Sagens Overvejelse, som endnu ikke er passeret, skal det kunde lykkes at naa til et endnu bedre Resultat, end der er naaet her i Dag, men det ærede Medlem maa ikke tro, at selv om det er i høj Grad ønskeligt, at en social Lovgivning gennemføres med Tilslutning fra alle Sider, skal det kunne bevirke, at et Flertal